

El nostre pa de cada dia

Romà Casanova, bisbe de Vic

Jesús ens ensenya en el parenostre a demanar al Pare del cel tot el que necessitem. Després de les peticions amb desig que Déu es manifesti plenament en la nostra vida, som convidats pel nostre Mestre a resar: «El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui». Aquesta petició, juntament amb la que ve després —demanar el perdó— expressa la convicció que solament Déu és qui pot donar-nos el pa i el perdó. Quantes persones al llarg de la història han viscut amb aquest convenciment! És la millor expressió de la humilitat humana que sap que tot prové de la mà bondadosa de Déu, el qual amb la seva providència té cura de les seves criatures.

La meva iaia deia sempre: «El pa, Déu mon en do».

El pa de l'aliment és un do que amb confiança hem de demanar cada dia al Pare. Tinc gravat en la meva memòria i en el meu cor com la meva iaia, en anomenar-lo amb expressió antiga, deia sempre: «El pa, Déu mon en do». I així és: demanar el pa és una petició ben humana. Hem de menester l'aliment per a viure i sabem que el Pare no ens deixarà sense el nodriment necessari. Aquí rau el nostre bon costum de beneir la taula, donant gràcies pels aliments que hem rebut de la mà generosa del Senyor. Adonem-nos, però, que demanen el «nostre» pa. Ningú no pot implorar el pa de cada dia sense demanar-lo per a tots els germans. Tenir en compte els qui pateixen fam en el món i a qui manca el necessari per a viure, és un requisit necessari per a implorar el pa de cada dia.

En aquesta petició apareix l'adverbi «avui». Jesús ens ensenya a demanar el pa quotidià. Pot ressonar en aquesta concreció temporal aquell ensenyament del Senyor quan exhorta a confiar en el Pare celestial: *No us neguitegeu*

Bodegón panes, de Sebastià Noreña Muñoz

pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps (Mt 6, 34). El qui sol·licita el pa per a avui ho fa després de pregar que el regne de Déu es manifesti; per tant, no separa el que és diari del que és etern, sinó que inclou la totalitat de la vida, tot el que el deixeble de Crist necessita per al cos i per a l'ànima.

Amb una mirada potser més profunda, fins i tot podríem entendre que aquesta petició expressa la sol·licitud que els dons del món venidor en la plenitud dels temps es facin presents en la realitat de cada dia, on els creients en Crist actuem per la paraula i les obres. Amb això s'indica el pa de l'Eucaristia, en què rebem les primícies de la salvació. En aquest món, doncs, el cristià pot viure l'avui amb plenitud.

